

ΘΕΜΑ 18ο Λυσία, Ἐν βουλή Μαντιθέω δοκιμαζομένω ἀπολογία, § 1-3

A. ΚΕΙΜΕΝΟ

Εἰ μὴ συνήδη, ᾧ βουλή, τοῖς κατηγοροῖς βουλομένοις ἐκ παντὸς τρόπου κακῶς ἐμὲ ποιεῖν, πολλὴν ἂν αὐτοῖς χάριν εἶχον ταύτης τῆς κατηγορίας· ἡγοῦμαι γὰρ τοῖς ἀδίκως διαβεβλημένοις τούτους εἶναι μεγίστων ἀγαθῶν αἰτίους, οἵτινες ἂν αὐτοὺς ἀναγκάζωσιν εἰς ἔλεγχον τῶν αὐτοῖς βεβιωμένων καταστῆναι. ἐγὼ γὰρ οὕτω σφόδρα ἐμαντῶ πιστεύω, ὥστ' ἐλπίζω καὶ εἴ τις πρὸς με τυγχάνει ἀηδῶς [ἢ κακῶς] διακείμενος, ἐπειδὴν ἐμοῦ λέγοντος ἀκούσῃ περὶ τῶν πεπραγμένων, μεταμελήσειν αὐτῶ καὶ πολὺ βελτίω με εἰς τὸν λοιπὸν χρόνον ἡγήσεσθαι. ἀξιῶ δέ, ᾧ βουλή, ἐὰν μὲν τοῦτο μόνον ὑμῖν ἐπιδείξω, ὡς εὖνους εἰμὶ τοῖς καθεστηκόσι πράγμασι καὶ ὡς ἠνάγκασμαι τῶν αὐτῶν κινδύνων μετέχειν ὑμῖν, μὴδὲν πῶ μοι πλέον εἶναι· ἐὰν δὲ φαίνομαι <καὶ> περὶ τὰ ἄλλα μετρίως βεβιωκῶς καὶ πολὺν παρὰ τὴν δόξαν καὶ [παρὰ] τοὺς λόγους τοὺς τῶν ἐχθρῶν, δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν, τούτους δὲ ἡγεῖσθαι χείρους εἶναι. πρῶτον δὲ ἀποδείξω ὡς οὐκ ἵππευον οὐδ' ἐπεδήμουν ἐπὶ τῶν τριάκοντα, οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας.

B. ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ

1. Να μεταφραστεί το τμήμα: *Ἀξιῶ δέ, ᾧ βουλή, τοῖς κατηγοροῖς...οὐδὲ μετέσχον τῆς τότε πολιτείας.*

Μονάδες 10

2. Ποια ἦταν τα χαρακτηριστικά του επαγγέλματος του *λογογράφου*;

Μονάδες 10

3. Με ποια επιχειρήματα ο Μαντίθεος προσπαθεῖ να πείσει τους βουλευτές να εγκρίνουν την εκλογή του ως βουλευτή;

Μονάδες 10

4. Ποια στοιχεία δείχνουν ὅτι το κείμενο αὐτὸ εἶναι προοίμιο δικανικοῦ λόγου καὶ μάλιστα για υπόθεση δοκιμασίας;

Μονάδες 10

5. Να γράψετε ἓνα ὁμόρριζο ουσιαστικό (Β' στήλη) καὶ ἓνα ἐπίθετο (Γ' στήλη), ἀπλό ἢ σύνθετο, τῆς ἀρχαίας ἢ τῆς νέας ἐλληνικῆς γλώσσας για καθεμία ἀπὸ τις λέξεις τῆς Α' στήλης.

Α' ΣΤΗΛΗ	Β' ΣΤΗΛΗ	Γ' ΣΤΗΛΗ
ρηματικοὶ τύποι	ουσιαστικά	ἐπίθετα
<i>λέγοντος</i>		
<i>ἡγοῦμαι</i>		
<i>ἀξιῶ</i>		
<i>ἐπιδείξω</i>		
<i>μετέχειν</i>		

Μονάδες 10

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

1. Έχω δε την αξίωση, κύριοι βουλευτές, εάν αυτό μόνο σας αποδείξω, ότι δηλαδή συμπαθώ το παρόν πολίτευμα και ότι έχω αναγκαστεί να μετέχω στους ίδιους κινδύνους με σας, να μην υπάρχει ακόμη καμία ωφέλεια σε μένα· εάν όμως φαίνομαι ότι και ως προς τα άλλα έχω ζήσει τίμια και πολύ διαφορετικά από τη γνώμη και τις συκοφαντίες των εχθρών μου, σας ικετεύω εμένα βέβαια να εγκρίνετε βουλευτή, ενώ αυτούς να τους θεωρείτε κακούς. Πρώτα, λοιπόν, θα αποδείξω ότι δεν υπηρέτησα ως ιππέας ούτε ήμουν στην πατρίδα την εποχή των Τριάκοντα ούτε έλαβα μέρος στο τότε καθεστώς.

2. Σχολικό βιβλίο σελίδες 17-18: «Επειδή ο νόμος όριζε...συμφέρον των πελατών τους».

3. Ο Μαντίθεος χρησιμοποιεί τα ακόλουθα επιχειρήματα, για να πείσει τους βουλευτές: 1. Υποστηρίζει ότι θα ευγνωμονούσε τους κατηγορούς, αν γνώριζε ότι δεν επιδιώκουν να τον βλάψουν, καθώς με την κατηγορία τους του δίνουν την ευκαιρία να απολογηθεί για τη ζωή του και να ανασκευάσει όλες τις κατηγορίες εναντίον του. 2. Τονίζει ότι είναι τόσο βέβαιος για το ήθος του ώστε ακόμα και οι εχθροί του θα αλλάξουν στάση απέναντί του και θα αποβάλουν τα δυσμενή αισθήματά τους, όταν ακούσουν την απολογία του. 3. Δηλώνει πως σκοπεύει να αποδείξει την πίστη και προσήλωσή του στο δημοκρατικό πολίτευμα της πατρίδας του, καθώς η ζωή του μέχρι τώρα ήταν μετρημένη και ανεπίληπτη και 4. Διαβεβαιώνει ότι θα αναιρέσει όλες τις κατηγορίες σε βάρος του: δεν υπηρέτησε στην τάξη των ιππέων, δεν έζησε στην Αθήνα την περίοδο των τριάκοντα, δεν είχε συμμετοχή στο τυραννικό καθεστώς τους.

4. Η έκφραση ευγνωμοσύνης προς τους κατηγορούς, έστω και υπό προϋποθέσεις, αποτελεί στοιχείο πρωτοτυπίας και εντυπωσιασμού με τα οποία ο ρήτορας επιδιώκει να επιτύχει την «πρόσεξιν» και να κερδίσει την «εὐνοϊαν» των βουλευτών. Ανάλογη είναι και η γνωστή προλογική αρχή στον «Υπέρ τοῦ Ἀδυνάτου» λόγο τοῦ ρήτορα: «οὐ πολλοῦ δέω χάριν ἔχειν, ὦ βουλή, τῷ κατηγορῶ ὅτι μοι παρεσκεύασε τὸν ἀγῶνα τουτονί». Έτσι εκφράζει την βεβαιότητά του για την πρόθεση της κατηγορίας, προσπαθώντας να μειώσει τους κατηγορούς του. Αναφορικά με τη δοκιμασία, ο ρήτορας επισημαίνει στην τρίτη παράγραφο «δέομαι ὑμῶν ἐμὲ μὲν δοκιμάζειν» γεγονός που καταδεικνύει ότι σκοπός του Μαντιθέου είναι να απολογηθεί προκειμένου οι βουλευτές να εγκρίνουν την εκλογή του σε βουλευτή, εφόσον πληροί όλες τις προϋποθέσεις. Θα πρέπει δηλαδή, τόσο στην ιδιωτική όσο και στη δημόσια ζωή του να έχει ζήσει συνετά, κόσμια χωρίς ακρότητες και υπερβολές, πάθη που δεν ταιριάζουν στην υγιή δημοκρατία. Έτσι, η πολιτική αρετή συνδυάζεται με την κοινωνική και ηθική αρετή.

5. λέξη-λεκτικός-ή-ό
ηγεμόνας-ηγετικός-ή-ό
αξίωση-άξιος, α, ο
επίδειξη-επιδεικτικός, ή, ό
μετοχή-μετοχικός, ή, ό.